

Repertoriumnummer 2021 / 2104
Datum van uitspraak 10 maart 2021
Rolnummer 2020/AR/329

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest : kosten geding

Hof van beroep

Brussel

Sectie Marktenhof

19de kamer A

Kamer voor marktzaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002019590-0001-0007-01-01-1

INZAKE :

X, [...]

verzoekende partij,

vertegenwoordigd door mr. HEIJSE Rika, advocaat te 9052 ZWIJNAARDE, Dorpsstraat 1

tegen de beslissing van de Geschillenkamer van 28 januari 2020 – PV nr. 2 dd. 28/01/2020,

TEGEN :

GEGEVENSBERSCHEMINGS AUTORITEIT, onafhankelijke openbare instelling, (toezichthoudende autoriteit) met rechtspersoonlijkheid, met KBO nr. 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35,

verwerende partij,

vertegenwoordigd door mr. ROETS Joos, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Oostenstraat 38 bus 201

Voorgaande:

Bij arrest van 2 september 2020 heeft het Marktenhof als volgt beslist:

“Verklaart het verhaal ingesteld door X tegen de Gegevensbeschermingsautoriteit ontvankelijk en in volgende mate gegrond:

- *doet de beslissing van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 28 januari 2020 inzake DOS 2019-06201 te niet;*
- *beveelt de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit om binnen een redelijke termijn een nieuwe beslissing te treffen ter behandeling van de door X neergelegde klacht;*
- *bepaalt de redelijke termijn op vijf maanden vanaf de uitspraak van huidig arrest;*
- *houdt de zaak aan teneinde te kunnen nagaan of de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit binnen de gestelde termijn een nieuwe beslissing heeft genomen en teneinde X desgevallend toe te laten alsnog aanspraak te maken op de volle rechtsmacht van het Marktenhof mocht de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit geen nieuwe beslissing -hebben genomen;*
- *stelt wel dat het niet aan het Martkenhof behoort om deze nieuwe beslissing – in het kader van huidig geding – op zijn merites te beoordelen;*
- *houdt de zaak aan wat de gerechtskosten betreft;”*

Bij schrijven van 9 februari 2021 heeft de raadsman van de GBA het Hof ingelicht dat een nieuwe beslissing is tussengekomen. Bij schrijven van 10 februari 2021 heeft de raadsman van X dit bevestigd.

Beide partijen vragen bij schrijven van 10 februari 2021 dat het Marktenhof evenwel alsnog via schriftelijke procedure (artikel 755 Ger. W.) zou oordelen over de gerechtskosten en dit op basis van de voorheen neergelegde conclusies.

Betreffende de uitvoering door de GBA van het arrest van 2 september 2020:

De GBA laat kennen dat er op 29 januari 2021 een nieuwe beslissing getroffen is waarbij de Geschillenkamer als volgt heeft beslist:

“beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- *ten aanzien van de verweerder 1, op grond van op grond van artikel 100, §1, 5° WOG, een berisping te formuleren ingevolge de inbreuk op artikel 5.1 b) juncto artikel 6.4. AVG, op artikel 5.1 a) juncto artikel 6.1. AVG en op artikel 5.1 c) AVG.*
- *ten aanzien van verweerder 2 ingevolge de inbreuk op artikel 5.1. a) AVG en artikel 6.1. AVG:*

- op grond van artikel 100, §1, 8° WOG, te bevelen om de verwerking van de betreffende e-mail met bijlagen definitief te verbieden;

- op grond van artikel 100, §1, 10° WOG, de kennisgeving te bevelen van dit definitief verbod aan zijn raadsman zowel voor de verwerkingen van de e-mail met bijlagen die reeds plaatsvonden als voor de verwerking ervan in de toekomst.”

Het Marktenhof stelt vast dat de Geschillenkamer van de GBA binnen de door het Hof gestelde termijn een nieuwe beslissing heeft genomen waartegen (tot heden) geen verhaal is ingesteld door X.

Betreffende de gerechtskosten:

X laat gelden:

“Vijftiende middel: De GBA moet veroordeeld worden tot een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 6.000 EUR wegens het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

83. Aangezien het verweer van de GBA ongegrond is, moet zij veroordeeld worden tot de rechtsplegingsvergoeding. De basisvergoeding in niet voor geld waardeerbare zake is 1.440 EUR en de maximumrechtsplegingsvergoeding is 12.000 EUR. Verzoekster vordert een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 6.000 EUR wegens het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

Om meerdere redenen is de situatie immers kennelijk onredelijk:

- *Het is immer manifest in strijd met artikel 77 AVG (uitgelegd in het licht van de artikelen 1, 51.1 en 57 AVG, overwegingen 7, 10 en 141 AVG), artikel 8 Handvest en artikel 16 VWEU, met artikel 47 Handvest en met artikel 57.4 AVG om het recht van betrokkenen zoals verzoekster om zinvol een klacht in te dienen, te beperken tot*

klachten die “een ruime maatschappelijke impact hebben”. Voor zo’n inperking is in deze hoge rechtsnormen werkelijk geen enkele basis. Dat nota bene de GBA dit doet, die verondersteld wordt de hoeder van de bescherming van de rechten van betrokkenen zoals verzoekster te zijn, maakt de situatie des te schrijnender. Het is werkelijk ongehoord dat verzoekster kosten en tijd moet spenderen om nota bene de GBA de AVG en het Handvest te doen naleven.

- *Het is werkelijk ongehoord dat de Geschillenkamer de klacht van verzoekster seponert en haar grondrecht om een klacht in te dienen, dus fnuikt op basis van de bewering dat de GBA schaarse werkingsmiddelen zou hebben, en op basis van een strategisch plan en “interne” richtlijnen die geen enkele juridische waarde hebben en niet tegenstelbaar aan rechtszoekenden zoals verzoekster zijn.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat de GBA de bestreden beslissing om de klacht te seponeren baseert op de in haar strategisch plan beschreven prioriteiten, terwijl het strategisch plan net stelt dat “de vaststelling van prioriteiten niet betekent dat de Autoriteit zich niet zal bezighouden met kwesties of gegevensverwerkingsactiviteiten die niet tot haar prioriteiten behoren”.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat verzoekster kosten en tijd moet spenderen aan het opkomen tegen een beslissing die gebaseerd is op interne richtlijnen van de Geschillenkamer, terwijl de Geschillenkamer niet eens bevoegd is om dergelijke interne richtlijnen aan te nemen.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat verzoekster kosten en tijd moet spenderen om niet onderworpen te worden aan geheime “interne” richtlijnen van een rechtsprekende instantie, en a fortiori van een dergelijke instantie die normaal gezien geacht wordt aan verzoekster een “hoge” bescherming en “sterke” handhaving van haar gegevensbeschermingsrechten te bieden. Het is een kennelijk onredelijke situatie dat verzoekster moet opkomen tegen geheime werkingswijzen van een rechtsprekende instantie, waarvan men zou mogen denken dat die opgehouden zijn te bestaan sinds het einde van het Ancien Régime.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat de Geschillenkamer de klacht van verzoekster seponert omdat zij wegens beweerdelijk beperkte werkingsmiddelen zich zou moeten beperken tot zaken die een ruime maatschappelijke impact hebben, en in haar conclusies thans stelt dat verzoekster dan maar naar de gewone hoven en rechtbanken moet gaan.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat Geschillenkamer de klacht van verzoekster seponert omdat zij wegens beweerdelijk beperkte werkingsmiddelen zich zou moeten beperken tot zaken die een ruime maatschappelijke impact hebben, terwijl zij over andere klachten die ook geen ruime maatschappelijke impact hebben, wél beslissingen ten gronde neemt, zoals haar beslissingen in dossier nr. DOS-2018-06103 van 2 april 2019, dossier nr. DOS-2018-03279 van 15 mei 2019, in dossier nr. DOS-2018-05326 van 11 februari 2020.*
- *Het is werkelijk ongehoord dat de Geschillenkamer de klacht van verzoekster seponert op basis van een op het ogenblik van de indiening van de klacht en de beslissing onbestaande deontologische klacht, én waarvan de Geschillenkamer zelfs niet eens de moeite gedaan heeft om die bij verzoekster op te vragen om uit te*

maken of die überhaupt wel relevant is in het kader van de bij de Geschillenkamer ingediende klacht.

De GBA argumenteert dienaangaande:

“25. De Gegevensbeschermingsautoriteit verzoekt Uw Hof om de verzoekster te veroordelen tot het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare vorderingen, te weten 1.440 euro.

26. Verzoekster van haar kant vordert van Uw Hof een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 6.000 euro wegens het kennelijk onredelijk karakter van de situatie. Als motivering voor deze verhoogde rechtsplegingsvergoeding herhaalt verzoekster in wezen alle argumenten die volgens haar tot de vernietiging van de bestreden beslissing dienen te leiden. De GBA verwijst Uw Hof – met eerbied – dan ook naar alle hierboven ontwikkelde verweermiddelen, waarin wordt ingegaan op alle beweringen van verzoekster.

Ten overvloede wenst de GBA nog te beklemtonen dat er allerminst sprake zou zijn van een ‘kennelijk onredelijke situatie’. Krachtens artikel 95, § 1, 3° van de GBA-wet komt het namelijk uitdrukkelijk toe aan de GBA om klachten te seponeren. Het handelen op grond van een expliciete wettelijke bepaling kan bezwaarlijk een ‘kennelijk onredelijke situatie’ uitmaken in hoofde van verzoekster.

Tot slot kan worden genoteerd dat de GBA weldegelijk betracht heeft om een kernachtig en to-the-point verweer te voeren in de voorliggende procedure; en dit, in tegenstelling tot de keuze van verzoekster om bijzonder uitgebreid te concluderen. In zoverre er sprake zou zijn van een ‘onredelijk hoge’ procedurekost in hoofde van verzoekster, heeft zij deze situatie dus zelf veroorzaakt. De poging van verzoekster om de financiële implicaties van haar eigen keuze thans af te wentelen op de GBA, middels de vordering van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding, kan bijgevolg niet worden aanvaard.

27. In zoverre Uw Hof – per impossibile – de bestreden beslissing zou vernietigen, wordt Uw Hof daarom verzocht de GBA te veroordelen tot het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare vorderingen, te weten 1.440 euro.”

Beoordeling:

Doordat de beslissing van 28 januari 2020 van de Geschillenkamer van de GBA bij voorgesemd arrest van het Marktenhof werd vernietigd, is de GBA de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017 eerste lid Ger. W.

De rechtsplegingsvergoeding dient bepaald te worden op het basisbedrag voor niet in geld waardeerbare vorderingen zijnde € 1.440,00.

Het Marktenhof heeft de beslissing van de Geschillenkamer van de GBA vernietigd omwille van een motiveringsgebrek.

De stelling van X als zou de vernietigde beslissing “kennelijk onredelijk” zijn is onjuist.

De Geschillenkamer van de GBA oefent een discretionaire beoordeling uit omtrent de vraag of zij een neergelegde klacht al dan niet vervolgt en zo zij beslist om te vervolgen heeft de Geschillenkamer van de GBA de discretionaire bevoegdheid aangaande de keuze van de sanctie en de omvang ervan.

Het Marktenhof heeft zich niet te mengen in deze beoordeling zelf (en zoals het Marktenhof het reeds herhaaldelijk heeft gesteld, is het verhaal/beroep voor het Marktenhof niet vereenzelvigbaar met een ‘gewoon’ beroep hetgeen impliceert dat de bestreden beslissing niet op haar inhoudelijke merites wordt beoordeeld doch dat enkel wordt nagegaan of de bestreden beslissing wettelijk is en naar vorm en inhoud conform de wettelijke voorschriften – regels van behoorlijk bestuur inclus –).

De vernietiging heeft dus geen verband met de vraag of de beslissing van de Geschillenkamer inhoudelijk redelijk of onredelijk is dan wel kennelijk of niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatie - zoals X deze eenzijdig maakt en waarover het Marktenhof zich niet uitsprekt en niet uit te spreken heeft – maakt dan ook geen deel uit van de vernietigingsbeslissing.

Dit heeft tot gevolg dat er geen grondslag is om op grond van artikel 1022 Ger. W. een verhoogde rechtsplegingsvergoeding uit te spreken.

**OM DEZE REDENEN
HET MARKTENHOF,**

Beslissende op tegenspraak,

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Stelt vast dat de GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT de in het ongelijk gestelde partij is.

Veroordeelt de GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT, verwerende partij, tot het betalen van de gerechtskosten, vereffend op € 1.440,00 rechtsplegingsvergoeding en tot de bijdrage van € 20,00 Budgetair Fonds;

Veroordeelt de GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT, verwerende partij, overeenkomstig artikel 269/2 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën, van het rolrecht hoger beroep ten bedrage van 400,00 euro;

Dit arrest werd uitgesproken door het Marktenhof – kamer negentien A van het hof van beroep te Brussel op **10 maart 2021** door

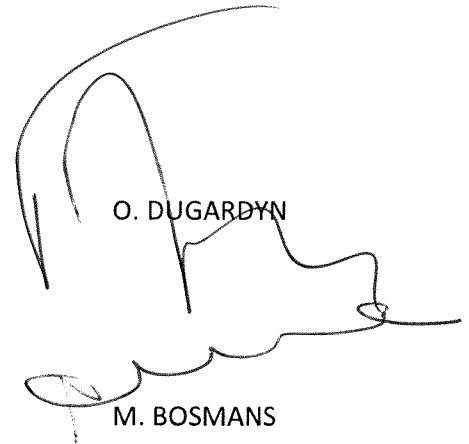
M. BOSMANS	Raadsheer dd. voorzitter
A.M. WITTERS	Raadsheer
O. DUGARDYN	plaatsvervangend Raadsheer
B. VANDERGUCHT	Griffier

B. VANDERGUCHT

A-M. WITTERS

O. DUGARDYN

M. BOSMANS

